
Az energiaszolgáltatást szabályozó hatóságok szervezete Magyarországon

TURKOVICS ISTVÁN*

a közigazgatásban az egyes szakigazgatási ágakat az jellemzi, hogy önálló, más jogterületektől kisebb-nagyobb mértékben elkülönülő szabályozással rendelkeznek. Ennek megfelelően a közigazgatási jog irodalmában is különböző szakigazgatási területeket különböztetnek meg. Ilyen az energiajog néven nevezett jogterület is, amely álláspontom szerint leginkább a közigazgatási jog egy szakigazgatási ágának tekinthető. Ezzel kapcsolatosan azonban több kérdés is felmerül. Mi alapján mondhatjuk egy jogterületről, hogy önálló szakigazgatási ágának tekinthető? A válasz véleményem szerint leginkább a szabályozás tárgyában keresendő. Abban tehát, hogy mire irányul a közigazgatási végrehajtó rendelkező tevékenység. Mennyire különülnek le, illetve mennyire önállóak az egyes szakigazgatási ágak? Ebben az esetben a válasz, már korántsem ennyire egyszerű. Könnyű lenne a helyzetünk, ha elmondhatnánk, hogy minden szakigazgatási ág önálló eljárásjogi, önálló anyagi jogi szabályokkal rendelkezik, és a feladatokat az adott területen egy elkülönült szervezetrendszer látja el. Léteznek területek, ahol ez többnyire megvalósul, lásd példának okáért a közlekedés igazgatását. Igaz ugyan, hogy differenciált terület, de egységes egészként kezelendő.¹ Az ebbe a körbe sorolható szakigazgatási területekre az jellemző, hogy egyrészt rendelkeznek saját eljárási szabályokkal, – amely természetesen nem azt jelenti, hogy teljesen önálló területspecifikus eljárási szabályok vonatkoznak rá² – másrészt sajátos anyagi jogi szabályokkal. Létezik továbbá egy többnyire sajátos szervezetrendszer, amely a végrehajtó-rendelkező tevékenységet látja el a területen. A szakigazgatási területek talán nagyobb részére azonban az jellemző, hogy ennyire élesen nem különülnek el más szakigazgatási területektől. Többek között ilyen az energiajog területe is.

Az energia jog alapvetően véleményem szerint két pilléren nyugszik, a

* Egyetemi tanársegéd, Miskolci Egyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, Közigazgatási Jogi Tanszék.

¹ A közlekedés igazgatásán belül elkülönülten szokás kezelni, a közúti, vízi, légi, valamint vasúti közlekedés területét. Ld: *A közigazgatási jog nagy kézikönyve*, szerk.: Kilényi Géza, Complex Kiadó, Budapest, 2008, 882. o.

² A közigazgatási hatósági eljárásban egy sajátos viszony van az egyes eljárást szabályozó jogszabályok között. Erről bővebben lásd: Paulovics Anita *Az általános és különös eljárási szabályok a közigazgatásban*. Bíbor kiadó, Miskolc, 2003.

közigazgatási jog oldaláról vizsgálva. Ha azt a tevékenységet nézzük, amely az energia előállítását, szállítását, értékesítését vagy szolgáltatását foglalja magába, akkor arra a megállapításra jutunk, hogy az leginkább az ipar és ezen belül, vagy mellette a kereskedelem igazgatásának tárgykörét érinti.³ Ebben az értelemben ugyanis az energia tulajdonképpen egy a kereskedelemben megjelenő termékként is definiálható, még akkor is, ha egy differenciált többféle formában, és többféle célra felhasználható termékről beszélünk.⁴ Az energia, mint termék tekintetében talán a legfontosabb jellemző, a nemzetgazdaságban betöltött szerepe. Talán nem túlzás azt kijelenteni, hogy az energia a nemzeti és világgazdasági porondon egyaránt az egyik legmeghatározóbb, legnagyobb jelentőséggel bíró termék szerepét tölti be. Mint ilyen tehát kihat a gazdasági viszonyok teljes spektrumára, amely tény szabályozását a prioritások szintjére emeli.

Az energiának van azonban egy másik fontos tulajdonsága is, amely a jogi szabályozására is hatást gyakorol mégpedig, hogy egy olyan termékről beszélhetünk, amely eredeti formában a természetben nem található meg. Akár egy energiahordozónak tekinthető nyersanyagról, akár egy a természet által biztosított fizikai törvényszerűségről beszélünk is, mindenképpen szükséges hozzáadnunk valamilyen emberi tevékenységet, ember által alkotott technológiát, amely által hasznosíthatóvá válik. A végtermék tehát, amely közvetlen felhasználásra kerül, mindenképpen valamilyen nevezzük úgy műszaki megoldás eredménye. Az energia előállítását, tárolását, – értem ezalatt, az energiahordozókat is – szállítását biztosító műszaki megoldásokra vonatkozóan ugyancsak egy sajátos szabályozás megalkotása vált szükségessé. Mivel azonban az energia, mint olyan sajátos tulajdonságokkal rendelkezik, szabályozásánál különböző szempontok figyelembevétele vált szükségessé. Ezzel kapcsolatosan elmondhatjuk, hogy az energiával kapcsolatos műszaki szabályozás is több szakigazgatási területet érint. Ilyen az ipar, ezen belül is a bányajog területe, a területfejlesztés, építésügy területe, ezek mellett azonban markánsan érinti, a környezetvédelem, katasztrófavédelem, vagy akár a honvédelem igazgatásának területét is.

Az előzőekben kifejtettek közül az következik, hogy az energiajog, rendelkezik ugyan sajátos anyagi jogi szabályokkal, de ezek a szabályok sokszor más szakigazgatási tárgyú jogszabályokban öltönek testet. Ha eljárásjogi szempontból vizsgáljuk a szabályozást, azt állapíthatjuk meg, amit a közigazgatási szakigazgatási területek legtöbbszöréről, hogy léteznek ugyan speciális eljárási szabályok az energiajog területén, de az alapot az általános eljárási szabályok adják.⁵

³ *A közigazgatási jog nagy kézikönyve*, szerk: Kilényi Géza, Complex Kiadó, Budapest, 2008, 796. o.

⁴ Az energia termékként való definiálása szempontjából irreleváns, hogy gáz, víz, szél, vagy más forrásból nyert energiáról beszélünk, ugyanígy az is, hogy a nyert energiát milyen célra használjuk, villamos (elektromos) vagy fűtő energiaként. Az energia egyrésztől, mint termék kerül a kutatások középpontjába. ld: Hornai Gábor-Hajdú Balázs: A villamosenergia-kereskedelem és kockázatkezelés, in: Fazekas Orsolya (szerk.) *A villamos-energia szektor működése és szabályozása I.*, Complex, Budapest, 2010.

⁵ 2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályáról, 13. § (2) bek. g), h) pontok.

Ezek után el is érkeztünk a szervezetrendszerrel kapcsolatos dilemmákhoz, amelyek gyakorlatilag meghatározzák majd a szervezetrendszer kialakítását. Általánosságban elmondható egy közigazgatási szervezetrendszer kialakításával kapcsolatosan, hogy léteznek, olyan általános vagy elsődleges tényezők, amelyek mindig meghatározóak lesznek ebben a kérdéskörben. Ezeknek az úgynevezett általános tényezőknek a sajátosságai, hogy az egész szervezetrendszere kifejtik hatásukat. Ilyenek a politikai viszonyok, ezek alapján mindig kérdés, hogy mennyire cél a centralizáció, és mennyire nem, vagy egy adott szabályozási területen belül, mennyire mélyen kíván az állam beavatkozni. Szinte mindig megjelennek a szervezetrendszer kialakítása kapcsán az anyagi, költségvetési szempontok. Egy felállított szervezetrendszert fent kell tudni tartani, az vagy fent tudja magát tartani, vagy nem – ha közigazgatás szervezetrendszerét egészében nézzük, inkább nem – ezen okból nyilvánvaló, hogy a központi büdzsé lehetőségei meghatározóak lesznek. A politikai, gazdasági szempontok mellett mindig jelen vannak a szakmai szempontok is. Ilyen szakmai szempont a közigazgatás által ellátandó feladatok köre, amelyhez nyilvánvalóan a szervezetrendszernek igazodnia kell. Ugyanilyen fontos a földrajzi területi megosztottság illetve a területi infrastruktúra alakulása, amely ugyancsak hatással lehet a szervezetrendszer alakulására.⁶

Az általános tényezők mellett beszélhetünk, nevezük úgy különös tényezőkről, amelyek alapvetően nem az egész szervezetrendszerre nézve fejtik ki a hatásukat, hanem csak az egyes szakigazgatási ágazatokra. Ezeket a másodlagos tényezőket az is jellemzi, hogy nem feltétlenül eredményezik önálló szervek létrehozását, gyakrabban inkább a feladat és hatáskörök megosztásában jelennek meg. Az ilyen esetekben a jelen gyakorlat mellett azt tapasztaljuk, hogy egymás mellett több egyébként független szerv jár el egy adott feladat kapcsán. Nem jön létre tehát egy szerv amelynek feladata ezen másodlagos tényező által generált feladat elvégzése lenne, hanem egy már létező szerv feladatköre bővül általa, amely szerv leginkább szakhatósági minőségben kapcsolódik be egy konkrét eljárásba. Természetesen nem kizárt, hogy ezen másodlagos tényezők hatásaként egy új közigazgatási szerv jöjjön létre, vagy egy nem közigazgatási szervként működő valamilyen testület vagy személy vesz részt a közigazgatási feladatok ellátásában. Ilyen másodlagos vagy speciális tényező lehet egy adott tevékenység kapcsán felmerülő veszélyesség foka. Kifejezetten az energiajog területéhez kapcsolható atomenergia előállítására illetve annak szabályozására kapcsán, túl a gazdasági szerepen talán még fontosabb a biztonsági szempontok előtérbe helyezése. Úgy gondolom nem szükséges külön bizonygatni, hogy a XX. század legnagyobb katasztrófái, (természetesen, amely emberi tevékenységből eredeztethető) az atomenergiához köthetők. Ugyancsak ilyen másodlagos tényező lehet a környezetre gyakorolt hatás. Az energiajog sajátossága, hogy a természetes környezetre jelentős hatást gyakorol, gyakorolhat. Ez megvalósulhat a környezet átalakítása révén, de az egyes energiafelhasználások, illetve szállítási módok útján is különböző például kémiai behatások érik a természetet.⁷ Az előzőekhez

⁶ Ezek a kívánalmak a hatásköri és illetékességi szabályokban öltönek testet.

⁷ Aszódi Attila – Boros Ildikó: *Hogyan tovább atomenergia Csernobil és Fukushima után?*

hasonlóan ilyen másodlagos tényezőként említhető egy ágazathoz kapcsolható sajátos gazdasági szempont is. Ebben az esetben nem a már említett költségvetési szempontokra gondolok, hogy egy állam mit bír még fenntartani, hanem egy gazdasági ágazaton belüli sajátosságokra. Mára már elmondható, hogy akár a gazdaság, akár a társadalmi lét mindenapjait is nézzük, a folyamatos energiaellátás mellőzhetetlen igényként jelölhető meg. Ezt a kívánalmat természetesen az ágazati szabályok megalkotásánál nem lehet figyelmen kívül hagyni. Nem zárható ki tehát, hogy ez a tényező a szervezetrendszer kialakítására is hatást gyakoroljon.

Az előzőekben bemutatottak alapján, ha az energia jogot, mint a közigazgatás egy szakigazgatási ágát vizsgáljuk, célszerű az ebbe a körbe tartozó közigazgatási jogi anyagi, eljárásjogi, és a szervezetére vonatkozó szabályokat elemezni. Jelen tanulmány tárgyához kapcsolódóan, feltérképezhetjük, hogy hogyan épül fel az ágazatot érintő, azt felügyelő közigazgatási szervezetrendszer, valamint, hogy az milyen körülmények eredményeként lett ilyen formában kialakítva. A teljesség kedvéért megjegyzem, hogy az általam tett megállapítások nem teljesen elfogadottak. Egyes álláspontok energijog alatt minden olyan jogszabályt értenek, amelyek az energiával, mint „termékkel” kapcsolatosak, (legyen az a polgári, vagy a közigazgatási jogágba tartozó is) a fogalom fókuszába tehát a szabályozás tárgyát helyezik.⁸ Ezt a megfogalmazást azonban a magam részéről, túl általánosnak tartom, hiszen ez szinte minden termék kapcsán elmondható. A különbség csak annyi, hogy létezik-e az adott tárgyhöz kapcsolható annyi joganyag, amely önálló jogterületté emelheti azt.

Egy önálló szakigazgatási tárgyként kezelve tehát az energijog területét, a következőkben nézzük meg, hogy hogyan épül fel a terület igazgatását végző szervezetrendszer.

A szervezeti felépítés tekintetében meghatározó jelentőséggel bír, hogy a szabályozás a különböző technológiák által nyert energiák között differenciál. Tehát a szabályozás differenciáltsága véleményem szerint leginkább az alkalmazott technológiák különbözőségén alapul. Ennek eredményeként külön szabályozás vonatkozik az atomenergiára, villamos energiára, valamint a földgázra, (illetve természetesen a belőle nyerhető energia felhasználásra).⁹ Ha az atomenergiát, mint önálló szabályozási területet nézzük, megállapítható, hogy gyakorlatilag a villamos energia előállításának egyik lehetséges módját szabályozzuk önálló tárgyként. Egy atomerőműnek a fő feladata a villamos energia előállítása. Az, hogy sajátos szabályok vonatkoznak ezen területre, – amelyek a szervezetrendszert is érintik, – a szervezetrendszert és a szabályozást is befolyásoló már említett okok valamelyikére vezethető vissza.

Ha az atomenergia területén működő szervezetrendszert nézzük, már az elején egy egyedinek nevezhető megoldást fedezhetünk fel. Az atomenergia előállításával

Elektrotechnika, 2012. (105. évf.) 1. sz. 5-9. old.; Enyedi István Az energiatermelés környezeti hatásai, az okozott károk csökkentésének lehetőségei és költségei *Műszaki információ. Környezetvédelem*, 1993. 11. sz. 13-21. old.

⁸ Lovas András: Az energijog aktuális helyzete a jogrendszerben, 58. *Magyar jog*, 2011. április, 230. o.

⁹ 2007. évi LXXVI. törvény, a villamos energiáról, 2008. évi XL. törvény, a földgázellátásról, 1996. évi CXVI. törvény az atomenergiáról

kapcsolatos alapvető feladatok, mint új nukleáris létesítmény létrehozása vagy már meglévő létesítmény bővítése csak az Országgyűlés előzetes hozzájárulása birtokában lehetséges.¹⁰ Véleményem szerint ha egy közigazgatási jog által szabályozott, tehát állami kontroll alá vont tevékenységet nézünk, akkor az engedélyezés, egy előzetes hatósági ellenőrzésként fogható fel. Hiszen tulajdonképpen azt vizsgáljuk, hogy egyáltalán ha csak a tervezés (elméleti) szintjén is, de lehetséges-e a tevékenység gyakorlása. Mint olyan tehát nem vitatható, hogy az ilyen esetekben közigazgatási jogalkalmazói feladatról beszélhetünk, még akkor is, ha csak elvi hozzájárulásról van szó. A lényeges az, hogy ez a hozzájárulás nem mellőzhető valamint, hogy egyedi ügyben születik. Az országgyűlés, mint olyan nem tartozik a közigazgatás szervezetrendszeréhez, jelen esetben mégis tulajdonképpeni közigazgatási szervként tekinthetünk rá. Az, hogy az Országgyűlés miért ruházza fel magát hatósági jogkörrel egy adott igazgatási területen – ami azért kivételesnek tekinthető, hiszen alkotmányos kérdéseket is felvethet – mindenképpen valamilyen alapos indok eredménye. A törvény indoklása nem ad megfelelő magyarázatot jelen kérdésre, hiszen csak annyit mond, hogy a nukleáris technológia alkalmazása kiemelt politikai jelentőséggel bír. Azt, hogy az említett „politikai jelentőség” mint takar, nem részletezi a miniszteri indoklás, azt hiszem a nukleáris technológia jellemzői alapján azonban kikövetkeztethető. A nukleáris technológia egyrészt kiemelt gazdasági jelentőségű, hiszen a villamos energia előállításának legmodernebb leggazdaságosabb módja. A gazdasági szempontok mellett legalább ilyen fontos, ha nem fontosabb körülmény az a kockázati tényező, amit a nukleáris technológia alkalmazása hordoz magában. Nem hiszem, hogy nagyot tévedek, ha kijelentem, hogy egy nukleáris létesítmény kiemelt nemzetbiztonsági kockázatot jelent, és ezalatt nem csak a hadászati szempontokat értve, ha mint természeti, társadalmi katasztrófát kiváltani képes potenciális tényező is.¹¹ Joggal merül fel tehát a kérdés, hogy egy ilyen jellegű ügyben az alapvető döntés jogát lehet-e, szabad-e a közigazgatás bármely szervére bízni? A saját véleményem, hogy a jelenlegi szabályozás indokoltnak tekinthető ebben az esetben ugyanis már olyan kiemelt jelentőségű kérdésekben kell döntenie, amely nem feltétlenül a közigazgatás kompetenciájába tartozik. Ha a szervezetrendszer tovább vizsgáljuk, azt állapíthatjuk meg, hogy a különböző feladatokat ellátó szervek jellemzően a központi szervek rendszerébe tartoznak, ennek az oka nyilvánvaló. Az energiaszükséglet mára olyan meghatározóvá vált, hogy ezzel kapcsolatosan az államra elsődlegesen a folyamatos ellátás biztosításának feladatát rója. Ezt az igényt földrajzi területtől függetlenül az ország egész területén egyformán ki kell elégíteni. Ezek között említhetjük a Kormányt, aki az atomenergia biztonságos alkalmazásának irányítását és felügyeletét látja el. A kormány ezen feladatait az Országos Atomenergia Hivatal (OAH) útján valósítja meg, amely szervezet kormányhivatali státuszú.¹² Az atomenergia területén

¹⁰ 1996. évi CXVI. törvény az atomenergiáról, 7. § (2) bek.

¹¹ 1996. évi CXVI. törvény az atomenergiáról, (2) Az atomenergia alkalmazása során a biztonságnak minden más szemponttal szemben elsőbbsége van.

¹² A központi szervekről bővebben: Torma András: Tűnődés a magyar közigazgatási szervezetrendszer majd' 20 éves átalakítási kísérleteiről (vagy ennél lényegesen többről?) In: *A közigazgatási*

jelentősége van a miniszteriális szintnek, amelyben több miniszter együttműködve látja el a területet érintő feladatokat. A jelenlegi szabályozás két minisztert emel ki az úgynevezett kijelölt minisztert, akit a miniszterelnök jelöl ki az (OAH) felügyeletére, valamint az egészségügyért felelős minisztert. Megállapít feladatokat emellett, a földügyekért, építésügyért, környezetvédelemért, honvédelemért, stb. felelős miniszterek számára is, ezáltal szinte az összes működő miniszter érintetté válik. További sajátosság, amely valószínűleg a kockázatcsökkentést célozza, hogy az (OAH) engedélye mellett a Magyar Energia Hivatalnak, mint az energia jog területén mondjuk úgy általános hatáskörrel rendelkező szervnek az engedélye is szükséges az atomerőmű működéséhez.¹³ Kivételnek tekinthető a helyi szervnek minősülő önkormányzati társulások szerepe az atomenergia területén. Radioaktív hulladéktároló létesítésével és működésnek ellenőrzésével kapcsolatosan látnak el feladatokat, az ún. ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulások.¹⁴ Az ilyen társulások létrehozásának indoka abban keresendő, hogy egy ilyen hulladéklerakó jellemzően több települést is érinthet. Ilyen esetben a földrajzi viszonyok meghatározóak a szervezeti struktúra kialakításában, hiszen hazánk sűrűn lakott ország, ahol a települések egymáshoz közel helyezkednek el. Egy ilyen tároló az említett okból kifolyólag valószínűleg több település érdekét is érintheti.

Nézzük, hogy hogyan alakul a szervezetrendszeri felépítés a villamos energia, mint önállóan szabályozott terület kapcsán. Általánosságban itt is elmondható, hogy a Kormány, és az ágazatért felelős miniszter érintett az igazgatási feladatok ellátásában. A kormány leginkább, mint szabályozó szerv rendeletalkotási kompetenciáját juttatja érvényre. A villamos energia szabályozása rendkívül összetett, igen sok szempont figyelembevételével alakul ki. Ennek eredményeként, gyakorlatilag a törvényről elmondható, hogy keretjellegű szabályokat tartalmaz, amelyet elsősorban kormányrendeletek töltenek meg tartalommal.¹⁵ Hasonló megállapításokat tehetünk az úgynevezett miniszteriális igazgatási szinttel kapcsolatosan is. Ezen a szinten azonban mindenképpen említést érdemel, hogy több tárca is érintett az energijog által.¹⁶ Ilyen érintett terület lehet, például a vízgazdálkodás, környezetvédelem, területfejlesztés, vagy a területrendezés. Ezen érintettség alapja leginkább a technológiai sajátosságokban rejlik, például az erőművek, tárolók, vagy a vezetékhálózatok kialakítása okán. Sajátos módon kötődik az energijoghoz a gazdaságpolitika és ezen belül is leginkább az adópolitika területe is, ennek oka az egyedinek nevezhető kereskedelmi tulajdonságoknak köszönhető.¹⁷ A következő csoportba az egyéb központi szervek

szervezetrendszer átalakítási kísérletei, A „Jövő Közigazgatásáért” Alapítvány, Pécs, 2009, 88-128. o.

¹³ 1996. évi CXVI. törvény az atomenergiáról, 33. §

¹⁴ 1996. évi CXVI. törvény az atomenergiáról, 10/A. § (b)

¹⁵ 2007. évi LXXXVI. törvény a villamos energiáról, XX. Fejezet, Felhatalmazó rendelkezések, 170. § (1), a törvény ezen részében 45 olyan terület van megnevezve, amely a kormány általi szabályozást igényli

¹⁶ 2007. évi LXXXVI. törvény a villamos energiáról, XX. Fejezet, Felhatalmazó rendelkezések, 170. § (2), A törvény ezen részében leginkább a gondozott igazgatási területek megnevezése útján jelöli ki a jogszabály az érintett minisztereket. Ennek oka nyilvánvalóan a működő minisztériumok struktúrájában előforduló változásokból eredő többletfeladatok elkerülésében keresendő.

¹⁷ A villamos energiakereskedelmére, egy sajátos kereskedési rendszer az ún. szervezett villamosenergia-piac, amelyet „villanytőzsdének” is neveznek.

tartoznak, amelyek közül kiemelendő a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal.¹⁸ A hivatal gyakorlatilag a villamos energiával kapcsolatos szinte minden hatósági feladatot ellát. Mivel azonban az ellátandó feladatok köre, mint az látható volt igen széles spektrumú, szükségszerű más, egy adott kérdés tekintetében speciális szaktudással felvértezett hatóság közreműködése is. A szabályozás ezt egyrészt oly módon oldotta meg, hogy együttműködési kötelezettséget ír elő, a hivatal számára más hatóságokkal.¹⁹ Ebbe a körbe tartozik a törvény szerint a Gazdasági Versenyhivatal, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Nemzeti Adó-és Vámhivatal, valamint Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság. A központi szervek mellett szemben az atomenergiára vonatkozó szabályokkal, itt már megjelennek területi szervek is. Ennek nyilvánvaló oka, hogy egyes feladatok ellátását, – például helyi műszaki jellegű feladatok – hatékonyan csak területi szinten lehet megoldani. Ezen szervek közé sorolható többek között a kormányhivatal, illetőleg annak egyes szakigazgatási szervei.²⁰ Természetesen az egyes eljárások során szakhatóságként gyakran más, egyébként nem kifejezetten az energiajog területét érintő feladatok ellátására létrehozott szervek is közreműködnek.²¹ Azt, hogy a szakhatósági státusz bevezetése beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket, talán jól példázza az energiajog területe.²² Érdemes elgondolkodni azon, hogy az egyes eljárások mennyivel lennének lassúbbak, hosszadalmasabbak, ha az egyes szervek nem szakhatóságként járnának el az adott ügyekben. Ha minden kérdésben egy önálló eljárás lefolytatására kerülne sor, egy kis túlzással azt is mondhatnánk, hogy végeláthatatlan folyamatot eredményezne, amelynek gazdasági következményeit nem kell ecsetelni.

A földgázszektor igazgatását ellátó szervezetrendszerre vonatkozóan azt a megállapítást tehetjük, hogy a villamos energia kapcsán ismertett szervezetrendszer valósítja meg ezen a területen is az igazgatási feladatokat. Ennek az oka a két igazgatási ág közötti hasonlóságokban keresendő. Jogi-igazgatási szempontból ugyanis a földgáz és a villamos energia kapcsán is ugyanazon feladatok ellátása szükséges. Gyakorlatilag az mondható el, hogy technológiai értelemben a két energiafajta között van ugyan különbség, de ennek a jog oldaláról nézve a relevanciája csekélynek mondható.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy hazánk komoly

¹⁸ A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal a 2013. évi XXII. törvény rendelkezésének értelmében, 2013. április 4-vel jön létre. A Hivatal gyakorlatilag a Magyar Energia Hivatal átalakításának eredményeként, annak feladatait vette át. Az átalakítás eredményeként azonban nem csak névbeli, hanem státuszváltás is megvalósult. Az új Hivatal ugyanis a korábbi kormányhivatal, mint központi államigazgatási szerv helyett, önálló szabályozó szerv státuszába került.

¹⁹ 2007. évi LXXXVI. tv. a villamos energiáról, XIX. Fejezet, „A HIVATAL KAPCSOLATA MÁS SZERVEKSEL, NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS KAPCSOLAT AZ EURÓPAI UNIÓ SZERVEIVEL” 162. § – 165. §

²⁰ 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet, a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról, 382/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet, a villamosenergia-ipari építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról

²¹ 382/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet, 4. számú melléklete, A villamos-ipari építésügyi engedélyezési eljárásokban kijelölt szakhatóságok

²² A szakhatóságokkal kapcsolatos egyes kérdésekről ld., pl: Bana Imre: a szakhatósági állásfoglalások az ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatának tükrében, *Magyar közigazgatás*, 2002. június LII. évfolyam, 6. szám, 379-380.p.

energiafüggőségben szenved, illetve azt sem, hogy az Európai Unió (EU) tagállama vagyunk. Az EU-ban kiemelten fontos jelentőséget tulajdonítanak – mint a világon mindenhol – az energiapolitikának. Hazánknak részben tehát a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettsége, részben gazdasági érdeke okán szorosan együtt kell működnie nemzetközi szervezetekkel. Ez a kérdéskör, amely részben a szervezetrendszer, illetve leginkább annak feladatait érinti, külön tanulmány témája lehet ezért ezen a helyen csak említés szinten foglalkozom vele.
